

Sygn. akt VII U 340/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2016 r.

**Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Gąsior

Protokolant Urszula Kalinowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 lipca 2016 r. w Warszawie

sprawy L. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o odsetki

na skutek odwołania L. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 12 stycznia 2016 r., znak: (...)

oddala odwołania.

UZASADNIENIE

L. B. w dniu 26 stycznia 2016 r. wniosła odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 12 stycznia 2016 r., znak: (...) odmawiającej prawa do odsetek z tytułu przyznania prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Odwołująca wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie i wypłatę odsetek od przedmiotowego świadczenia od 8 kwietnia 2014 r., tj. od dnia błędnego orzeczenia lekarza orzecznika ZUS do dnia wypłaty odsetek. W ocenie ubezpieczonej organ rentowy ponosi wyłączną odpowiedzialnością za opóźnienie w wypłacie renty, która przyznana została od dnia 27 marca 2014 r. w wyniku postępowania sądowego na podstawie wyroku z dnia 29 października 2015 r. Odwołująca wskazała, że działania organu rentowego nosiły znamiona celowego opóźniania wydania właściwej decyzji oraz wyroku (k. 2 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. w dniu 16 lutego 2016 r. złożył odpowiedź na odwołanie wnosząc o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Organ rentowy powołując się na treść art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że jego dyspozycja nie dotyczy przypadku, w którym opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Oddział nie ponosi odpowiedzialności. Oddział wskazał, że wyrok tutejszego Sądu zasądzący odwołującej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 27 marca 2014 r. do dnia 31 marca 2015 r. wpłynął w dniu 24 listopada 2015 r. Zatem w ocenie organu rentowego decyzja przyznająca świadczenie została wydana w terminie 30 dni od daty uprawomocnienia się wyroku, tj. w dniu

18 grudnia 2015 r. (k. 3 a. s.).

W piśmie procesowym z dnia 29 marca 2016 r. odwołująca zmodyfikowała roszczenie poprzez wskazanie kwoty, jakiej się domaga,

w wysokości 5.039,62 złotych (k. 10 a. s.).

W piśmie procesowym z dnia 13 czerwca 2016 r. odwołująca ponownie zmodyfikowała roszczenie i podniosła, że wnosi o wypłatę kwoty 5.480,39 złotych oraz skapitalizowanych odsetek (k. 21 a. s.).

W piśmie procesowym z dnia 14 czerwca 2015 r. organ rentowy dokonał hipotetycznego wyliczenia odsetek ustawowych. W ocenie Oddziału należne odsetki ustawowe za opóźnienie za okres od dnia 26 kwietnia 2014 r. do dnia 4 stycznia 2016 r. wyniosłyby 6.763,47 złotych (k. 23-26 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca na skutek wypadku komunikacyjnego z dnia 28 września 2012 r. po wyczerpaniu zasiłku chorobowego, otrzymywała świadczenie rehabilitacyjne od dnia 1 kwietnia 2013 r. do dnia 29 czerwca 2013 r., a następnie od dnia 30 czerwca 2013 r. do dnia 26 marca 2014 r. (k. 8 i 17 a. r., tom II).

Następnie odwołująca złożyła wniosek o ustalenie renty z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy oraz stopnia uszczerbku na zdrowiu w celu wypłaty zasiłku (k. 21 a. r., tom I).

W oparciu o przedmiotowy wniosek, ubezpieczona została skierowana do Lekarza orzecznika ZUS, który w dniu 8 kwietnia 2014 r. orzekł, że nie jest osobą niezdolną do pracy (k. 41 a. r., tom I).

Następnie odwołująca, w związku z wniesionym sprzeciwem od orzeczenia Lekarza orzecznika ZUS, została poddana badaniu przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z dnia 3 czerwca 2014 r. podtrzymała stanowisko Lekarza orzecznika ZUS (k. 57 a. r., tom I).

Na tej podstawie organ rentowy wydał decyzję z dnia 10 czerwca 2014 r., znak:(...) odmawiającą przyznania odwołującej renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 59 a. r., tom I).

Ubezpieczona zaskarżyła przedmiotową decyzję wnosząc do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie w dniu 7 lipca 2014 r. odwołanie inicjujące postępowanie sądowe (k. 2 a. s. VII U 1530/14).

Sąd w dniu 11 września 2014 r. dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych neurologa i ortopedy celem ustalenia, czy odwołująca jest całkowicie lub częściowo niezdolna do pracy (k. 37 a. s. VII U 1530/14).

Sąd ustalił, że odwołująca z zakresu neurologicznego jest zdolna do pracy. Natomiast kwestia dotycząca schorzeń po stronie ortopedycznej była kwestią sporną w sprawie, ponieważ biegły sądowy ortopeda M. G. wskazał, że ubezpieczona jest niezdolna częściowo do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres roku, natomiast biegły sądowy ortopeda M. R. w kolejnej opinii sądowej stwierdził, że odwołująca nie jest niezdolna do pracy. Dopiero na skutek wydania opinii łącznej w dniu 3 sierpnia 2015 r. przez ww. biegłych, Sąd przyjął, że odwołująca faktycznie była częściowo niezdolna do pracy po zakończeniu odbywania świadczeń rehabilitacyjnych do dnia 31 marca 2015 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wykonując prawomocny wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia

29 października 2015 r., który wpłynął w dniu 24 listopada 2015 r., wydał decyzję w dniu 18 grudnia 2015 r., znak:(...) przyznając rentę

z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 27 marca 2014 r. (k. 251 i 269 a. r., tom III).

W dniu 4 stycznia 2016 r. odwołująca złożyła wniosek o wypłatę odsetek od renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (k. 275 a. r., tom III).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. w dniu 12 stycznia 2016 r., znak: (...) odmówił prawa odwołującej do wypłaty odsetek. Organ rentowy podniósł, że podstawą do wydania decyzji z dnia 18 grudnia 2015 r. o przyznaniu prawa do wypłaty renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 27 marca 2014 r. do dnia 31 marca 2015 r. był wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 29 października 2015 r., który wpłynął do Oddziału w dniu 24 listopada 2015 r., a uprawomocnił się w dniu 9 grudnia 2015 r. W ocenie organu rentowego nie ponosi on odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji skutkującej obowiązkiem wypłaty odsetek za opóźnienie, bowiem w sentencji wyroku nie wskazano o przedmiotowej odpowiedzialności (k. 277 a. r., tom III).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie akt rentowych oraz na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania znajdującego się w aktach głównych. Powołane przez Sąd dowody z dokumentów, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, były wiarygodne, korespondowały ze sobą i tworzyły spójny stan faktyczny.

Strony nie kwestionowały ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z tych dokumentów, należało uznać za mające wysoki walor dowodowy.

W związku z tym Sąd uznał zgromadzony materiał dowodowy za wystarczający do rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie L. B. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. w dniu 12 stycznia 2016 r., znak: (...) jest nie zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Kwestią sporną niniejszego postępowania było rozważenie, czy odwołująca ma prawo do odsetek za zwłokę z tytułu wypłaty świadczenia rentowego.

W myśl art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 121 j. t.) jeżeli Zakład

- w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia

w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

Zgodnie z art. 118 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 j. t.) organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem

ust. 2 i 3 oraz art. 120. W razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej

do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego.

Sąd zważył, że wyrokiem z dnia 29 października 2015 r. tutejszy Sąd nie ustalił o odpowiedzialności organu rentowego. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podnosił, że w związku z tym odwołującej nie należało się prawo do pobierania odsetek od przedmiotowego świadczenia. Badając tylko i wyłącznie ten aspekt, w ocenie Sądu odwołująca nie miała zamkniętej drogi do dochodzenia prawa do odsetek. Sąd doszedł do przekonania, że brak rozstrzygnięcia w wyroku o odpowiedzialności organu rentowego, nie powoduje żadnych skutków prawnych i zarazem umożliwia dochodzenie roszczenia odsetkowego od zasądzonego na rzecz ubezpieczonego świadczenia.

Sąd przyznał odwołującej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na podstawie opinii łącznej sporządzonej przez biegłych z zakresu ortopedii. Istotnym był fakt, że główne schorzenia ubezpieczonej występowały po stronie ortopedycznej, dlatego opinie lekarzy z zakresu tej dziedziny były niezbędne do prawidłowego wyrokowania dotyczącego stanu zdrowia ubezpieczonej. W ocenie Sądu nie można przyjąć, tak, jak czyni odwołująca, że organ rentowy z pełną świadomością i celowością przedłużał i opóźniał wydanie decyzji w przedmiocie przyznania świadczenia. Sąd zważył, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych dochowując terminów zgodnych z ww. obowiązującymi przepisami prawa, podjął wypłatę renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w ciągu 30 dni od daty wypłynięcia do Oddziału prawomocnego wyroku Sądu. Zgodnie z niekwestionowanym przez strony procesu zgromadzonym i ustalonym materiałem dowodowym, wyrok wpłynął do organu rentowego w dniu 24 listopada 2015 r., a w dniu 18 grudnia 2015 r. nastąpiło podjęcie wypłaty świadczenia. W związku z tym Sąd przyjął, że terminy ustawowe zostały dochowane.

Drugą sporną kwestią w niniejszej sprawie były działania podejmowane przez organ rentowy na etapie postępowania wyjaśniającego. Ubezpieczona podnosiła w toku postępowania sądowego, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych powinien był przyznać jej świadczenie rentowe na podstawie orzeczenia Lekarza orzecznika z dnia 8 kwietnia 2014 r. Sąd ustalił, że Lekarz orzecznik, podobnie jak Komisja Lekarska ZUS, uznały odwołującą za zdolną do wykonywania pracy i na tej podstawie w konsekwencji odmówiono jej prawa do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Sąd na etapie badania sprawy prawidłowo dopuścił dowód z opinii niezależnych biegłych sądowych. Biegły sądowy M. G. wskazał, że L. B. jest niezdolna do pracy. Na skutek złożonych przez organ rentowy zastrzeżeń do przedmiotowej opinii, biegły sądowy M. R. przyjął odmienne stanowisko i uznał, że w rzeczywistości badana jest zdolna do pracy. Zaistniałe okoliczności niewątpliwie wskazują, że stan zdrowia odwołującej w odniesieniu do jej zdolności i możliwości podjęcia oraz wykonywania pracy zarobkowej nie był łatwy do oceny. Biegli sądowi orzekający w sprawie dotyczącej przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy są niezależnymi specjalistami w dziedzinie ortopedii i posiadają doświadczenie w opiniowaniu spraw na rzecz sądu. Na skutek badania stanu zdrowia, biegli sądowi w oddzielnych opiniach sądowych doszli do wykluczających się ze sobą wniosków. Sąd w celu ustalenia jednej, a zarazem zgodnej i prawidłowej oceny stanu zdrowia ubezpieczonej, dopuścił dowód celem wydania opinii łącznej przez ww. biegłych sądowych. Na skutek podjęcia czynności procesowej przez Sąd, biegli sądowi w opinii łącznej ostatecznie stwierdzili, że odwołująca spełnia przesłanki ustawowe do uznania jej osoby za częściowo niezdolną do pracy. Sąd analizując całokształt postępowania sądowego toczącego się w sprawie o rentę z tytułu niezdolności do pracy doszedł do przekonania, że ocena stanu zdrowia odwołującej nie była kwestią oczywistą i miała złożony charakter. Biegły sądowy ortopeda M. R. w pierwotnej opinii zgodził się ze stanowiskiem Lekarza orzecznika oraz Komisji Lekarskiej ZUS. W konsekwencji w ocenie Sądu Okręgowego lekarze badający odwołującą na etapie postępowania wyjaśniającego mieli prawo uznać ją za zdolną do pracy, pomimo że okazało się, iż ich stanowiska okazały się być błędne. Sąd zważył, że kwestia oceny stanu zdrowia odwołującej była na tyle skomplikowana i trudna, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w wypłacie świadczenia.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.